

Overfor denne Betragtning blev der saavel af Venstre som af det konservative Folkeparti og Erhvervspartiet i Folketinget gjort gældende, at det vilde være urigtigt fuldkommen at bryde med de private Skoler, det vil sige gøre det vanskeligt, maaske umuligt for dem at eksistere derved, at Loven medførte, at de udelukkede fra i Fremtiden at opnaa Statstilskud. Desuden anførte man, at for mange andre Skoler, Landbrugsskoler, Højskoler og Husholdningsskoler, gjorde det samme Forhold sig gældende, idet saadanne private Skoleforetagender ogsaa opnaaede Tilskud fra Staten, og man paa samme Maade kunde gøre gældende, at dette Statstilskud kunde blive kapitaliseret. Man mente da, at det vilde være principielt urigtigt paa dette specielle Omraade at skabe et Præcedens for saadanne private Skoler.

Dette Standpunkt har jeg for mit Vedkommende fuldt ud kunnet tiltræde, idet jeg er ganske af samme Mening, at det vil være uheldigt, om man paa dette Omraade hindrer det private Initiativ i at udfolde sig. De nævnte Partier stillede i Folketinget Ændringsforslag, som gik ud paa, at disse Ord „dog kun indtil Ejerskifte“ udgik, saaledes at private Skoler ogsaa fremtidig kunde oppebære Statstilskud, men Ændringsforslaget blev forkastet, og Loven blev altsaa vedtaget med Bibeholdelse af den Bestemmelse, at Tilskuddet skulde bortfalde ved Ejerskifte. I Landstinget indtog imidlertid Venstre og det konservative Folkeparti samme Standpunkt som de nævnte Partier i Folketinget, og det lykkedes indenfor Landstingsudvalget at komme til Enighed mellem alle Partier angaaende dette Spørgsmaal, idet man fra anden Side frafaldt Kravet om at bibeholde den nævnte Bestemmelse i Loven.

§ 6 blev derfor ændret derhen, at Ordene „dog kun indtil Ejerskifte“ udgik, og Ordene „eller privat“ blev tilføjet efter „anerkendt selvejende“, saaledes at § 6 1) kom til at lyde saaledes: „At Skolen enten ejes af en Handelsorganisation og drives for dennes Regning, eller at den er organiseret som en af Handelsministeren anerkendt selvejende eller privat Institution“. Disse Ændringer medførte, at det af Folketinget vedtagne Stykke, som begynder saaledes: „Berettigede til at opnaa Tilskud, dog kun indtil Ejerskifte finder Sted“ o. s. v. „saa længe deres Undervisning skønnes at være forsvarlig“ udgik.

Det sidste Ændringsforslag, som ogsaa i nogen Grad er af principiel Natur, vedrører § 7. I § 7 var det oprindelig bestemt,

at for at kunne optages paa Medhjælper-skolen skulde Eleverne underkastes en af Handelsministeren godkendt og med Handelsmedhjælpereksamen ligestillet Prøve. Dette bortfaldt under Behandlingen i Folketinget, saaledes at Bestemmelsen kom til at gaa ud paa, at de vedkommende skulde underkastes en af Handelsministeren godkendt Prøve. Venstre og Erhvervspartiet gjorde heroverfor gældende, at denne Bestemmelse vilde gøre det vanskeligt for en hel Del unge Landboere at faa Adgang til Medhjælper-skolen, idet en Del af de Landboere, som søger Optagelse der, maaske i længere Tid havde været uden den nødvendige boglige Træning, saa at de vilde have vanskeligt ved at bestaa en endogsaa forholdsvis let Optagelsesprøve, medens de paa den anden Side maatte betragtes som fuldt kvalificerede, da sikkert de Landboere, som søger Skolen, ikke var dem, som kom med mindst Arbejdslyst og Arbejdsvillie.

Paa dette Punkt stillede Venstre i Folketinget Ændringsforslag, som imidlertid blev forkastet; men ved Behandlingen i Landstingsudvalget lykkedes det ogsaa paa dette Punkt at komme til Enighed mellem alle Partier, idet man har ladet Ordene „der godkendes af Handelsministeren“ udgaa, saa at § 7 b. 1ste Stykke, nu er affattet saaledes: „Medhjælper-skolen skal afholde et Normalkursus med Dagundervisning, beregnet paa Handelsmedhjælperes faglige Uddannelse. Adgangsberettiget er den, som ved en af Skolens Lærere afholdt Optagelsesprøve skønnes at have de nødvendige Forudsætninger for at faa fuldt Udbytte af Undervisningen“.

Angaaende dette Ændringsforslag havde jeg i Samraad med Landstingsudvalget nogen Betænkelighed, ikke fordi jeg mente, at man gennem en saadan Optagelsesprøve skulde gøre det vanskeligere for disse Landboere at komme ind paa Skolerne, men fordi det kunde have nogen Betydning, om denne Optagelsesprøve blev nogenlunde ensartet, derigennem af Handelsministeren skulde godkende Reglerne for Eksamen. Men imod denne Betragtning gjorde man fra Venstres Side gældende, at det kunde være meget godt, at der i Øjeblikket var en Handelsminister, der havde samme Syn som Venstre og Erhvervspartiet, men at man, hvis der stod i Loven, at der skulde finde Godkendelse Sted af Handelsministeren, ikke kunde sikre sig imod, at en efterfølgende Handelsminister vilde træffe Bestemmelser, der gjorde denne Prøve vanskeligere end tilsigtet. Som Følge af disse